

24.4.1941

Sevgili Piraye,

Nazım'dan aldığım son mektupta İstanbul'a döndüğün yazılı idi. Gene hasret başladı demek. Bursa'da en kıymetli şeyini bıraktığın için bu mevzuda hiç bir tesellinin kar etmeyeceğini biliyorum. Bir köşeye somurtup oturursun. Ve ancak tek başına çekilen hazin ve namuslu çilen kaldığı yerden bir müddet için gene başlar. Başlasın bakalım.

Seni pek göresim gelince resminize bakıyorum. Bu resimde hep eski resimlerinde gibi durduğun halde bana bir nöbet bekliyorsun gibi geliyor. Derhal gülümsüyorum. Sende daima sert bir muharip seciyesi vardır.

Aman eline geçen kitapları bana yollayıver. Ben gene posta ile sana iade ederim. Sağırdere bitmek üzere. Ancak yedi müstakil pasaj kaldı. En tembel olduğum zamanlarda -muntazaman her gün çalışmak şartıyla- on dört günde bitecek. Sonra baş tarafı yazılmış bir hikayeyi tamamlayacağım. Evvelce bitmiş olan diğer iki büyük hikaye ile bunlar (Göl İnsanları) kadar tutuyor.

Sonra üç büyük hikayeden mürekkep (Çankırı Hikayeleri) geliyor.

Daha bir sürü proje var. Mesela (Tanıdıklarım) diye bir seri tip hikayesi bunlar kadınlı erkekli 40 hikaye olacaklar-küçük hikayeler- yirmi tanesi tanıdığım ahablar, yirmi tanesi tanıdığım yerliler. Yukarıda ikisi hazır birisi tamamlanacak üç hikayeden bahs etmiştim. Bu üç hikaye Çankırı mahpushanesine aittir. Böyle üç hikayelik bir kitap da İstanbul Tevkifhanesi için yazacağım. Bu suretle mapushane serisi iki kitapta tamamlanmış olacak.

Sonra artık büyük romana sıra gelmemeli mi? Beher cildi ikişer kitaptan üç ciltlik büyük bir roman hazırlıyorum. Lakin bu esaslı çalışma istediğinden ancak dışarı çıkınca başlanacaktır. Bu romanın kahramanları: Ben, Nazım, Hamdi Alev olacak. Arada başka hikaye proje ve mevzuları da yok değil.

Sağırdere (400) sahifeye yaklaşacak. Mamafih Nazım haklı olarak buna (büyük hikaye) diyor. Ben de bunu kabul ediyorum. Neşredileceği sırada bir kere daha gözden geçirip pek uzamış yerlerini traş ederiz.

Sıhhatliyim. Neşeliyim. İyi çalışıyorum. Buna da ayrıca memnunum. Senden büyük bir ricam var. Göl İnsanları için Tan gazetesinden henüz on para yollamadılar. Sebebinin bir türlü anlayamıyorum. Tan gazetesinde her ay üç defa para verilir. Acaba dostum Naci Sadullah bu paraları bana yollasın diye birine havale etti de o da üstüne mi oturdu.

Oradan gelecek servete güvenerek biraz müsrif hareket etmiş olacağım. Fena halde parasızım.

Sade bu kadar değil. Göl İnsanları'yla beraber bir sürü tercüme yazı yollamıştım. Mizah mecmualarına falan satılabilirdi. Velhasıl hiçbirisinden on para gelmedi. Onları sade insanlar eğlensinler diye yazdığımı mı zannediyorlar? Hatadır. Ben beş on para kazanmak içinde çalışmışım.

Lütfen Tan gazetesine, Naci Sadullah'a telefon et. Bu işi derhal yoluna koysun. Fena parasız olmasaydım, sana bu ilk mektupta böyle bir komisyon havale etmezdim.

Göl İnsanları'nı okudun mu? Okudunsa bana her dört hikaye hakkında da fikirlerini yazar mısın?

Mehmed'in, Suzan'ın gözlerini öperim. Valideniz hanıma, Fehamet'e hürmetler, Vedat'a selam.

Sana gelince: seni pek seviyorum ve sayıyorum. Hediyelerini Paşa Dayı'ya göndermekle hata ettik. Bunu telafi etmeye gayret edeceğim.

Çocukları alıp Bursa'ya gitmeye niyetin yok mu?

Naci Sadullah'a¹ bana kitap göndermesini de rica etmiştim. Bundan da bir ses çıkmadı. Belki mektubumu hiç almamıştır. Lütfen bu işi takip et.

Gözlerini hasretle öperim sevgili yengem ve kızıl saçlı hemşirem.

Kemal TAHİR

Yandaki yazı

Belki adresi bilmiyorlardır. Çankırı Cezaevinde Muharrir Kemal Tahir deseler gelir.